

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10750/2025
10.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиле-противтужене АА из ..., чији је пуномоћник Стефан Стевановић, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Петар Недељковић, адвокат из ..., ради одређивања мере заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији тужиле-противтужене изјављене против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 124/25 од 21.03.2025. године, у седници одржаној 10.09.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле-противтужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 124/25 од 21.03.2025. године – става првог изреке којим је одбијена као неоснована жалба тужиле-противтужене и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П2 860/24 од 13.11.2024. године у ставу трећем, четвртом и петом изреке.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П2 860/24 од 13.11.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле-противтужене па је забрањено туженом-противтужиоцу да се приближава породичној кући у којој живи тужиле-противтужена на удаљености мањој од 200 метара. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужиле тражила да се забрани туженом-противтужиоцу да се приближава тужили-противтуженој на удаљености мањој од 200 метара. Ставом трећим изреке, усвојен је тужбени захтев туженог-противтужиоца па је забрањено тужили-противтуженој да на било који начин узнемирава туженог-противтужиоца. Ставом четвртим изреке, одређено је да мере заштите од насиља у породици из ставова један и три изреке ове пресуде одређују се на период од годину дана и могу бити продужене све док не престану разлози због којих су мере одређене. Ставом петим изреке одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 124/25 од 21.03.2025. године, ставом првим изреке одбијене су као неосноване жалбе туженог-противтужиоца и тужиле-противтужене и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П2 860/24 од

13.11.2024. године, у ставу првом, трећем, четвртом и петом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Крагујевцу П2 860/24 од 13.11.2024. године, у ставу другом изреке, тако што је усвојен тужбени захтев и забрањено туженом-противтужиоцу да се приближава тужиљи-противтуженој на удаљености мањој од 200 метара, која мера заштита од насиља у породици је одређена у трајању од годину дана од дана доношења пресуде са могућношћу продужења све док не престану разлози због којих је одређена. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиле-противтужене за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену којом је одбијена као неоснована жалба тужиле-противтужене и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П2 860/24 од 13.11.2024. године у ставу трећем, четвртом и петом изреке тужиле-противтужена је благовремено изјавила ревизију из свих законских разлога.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 408. ЗПП у вези члана 202. Породичног закона Врховни суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Друге битне повреде одредаба парничног поступка тужиле-противтужена у ревизији не наводи.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су бивши ванбрачни партнери. Из ванбрачне заједнице имају заједничко малолетно детете, ћерку рођену ...2017. године. Након престанка ванбрачне заједнице са туженим-противтужиоцем дете странака живи са мајком, тужиљом-противтуженом, која је у међувремену засновала нову ванбрачну заједницу и добила дете. Међусобни односи странака су у значајној мери нарушени, а до ескалације је дошло у току поступка који се води пред Основним судом у Трстенику у коме се одлучује о поверавању малолетног детета странака једном од родитеља на самостално вршење родитељског права.

До конфликта између странака долази у непосредној телефонској комуникацији приликом преузимања малолетног детета. Тужени-противтужилац је у телефонском разговору три дана пред порођај тужиле рекао тужиљи „да ће метком да их побије, да има метак за сваког од њих и да ће он да пресуди“, 27.12.2023. године, упутио је речи: „ку.ветино распала неће мени суд ништа да одређује, ја ћу да ти пресудим кад будем хтео, је.ем ти то дете што си родила“. Са друге стране, тужиле-противтужена је у СМС порукама које је размењивала са туженим-противтужиоцем њему упућивала речи између осталог и следеће садржине: „срамото једна од родитеља“, „јадниче јадни“, и „наркоман“. Оценом налаза и мишљења центра за социјални рад, због вербалног страха тужиле и осећаја личне угрожености и небезбедности ње и њене породице целисходно је усвајање предлога тужиле-противтужене да се према туженом-противтужиоцу одреде предложене мере за заштиту од насиља у породици. Пошто тужени-противтужилац са бившом ванбрачном супругом контактира једино да би се чуо са дететом, и да се због упућених СМС порука осећа психички угроженим, а да би се у наредном периоду избегле конфликтне ситуације између бивших супружника, које настају у комуникацији у вези детета, целисходно је одређивање мере за заштиту од насиља у породици и према туженом-противтужиоцу .

Нижестепени судови су одредили мере заштите од насиља у породици и забранили туженом-противтужиоцу да се приближава породичној кући у којој живи тужила-противтужена на удаљености мањој од 200 метара, и да се приближава тужили-противтуженој на удаљености мањој од 200 метара, које нису предмет расправљања по ревизији, и забранили тужили-противтуженој да на било који начин узнемирава туженог-противтужиоца, с тим да мере заштите од насиља у породици одређене су на период од годину дана и могу бити продужене све док не престану разлози због којих су одређене.

Правилно су, по налажењу ревизијског суда, нижестепени судови применили материјално право.

Чланом 197. став 1. Породичног закона дефинисано је насиље у породици као понашање којим један члан породице угрожава телесни интегритет, душевно стање или спокојство другог члана породице. Карактеристични видови насиља (именовани облици насиља одређени су ставом 2. истог члана уз одређење да се насиљем у породици сматра и свако друго дрско, безобзирно и злонамерно понашање које један члан породице испољава према другом члану породице (неименовани облици насиља).

Насиље у породици подразумева свако понашање које одступа од стандарда уобичајеног опхођења и комуникације са члановима породице, за које да би било квалификовано као насиље у породици није неопходан одређени континуитет -трајност таквог понашања, већ је у одређеним ситуацијама довољан један акт понашања који има карактер насиља у породици. Компоненте насиља у породици и његова суштинска обележја која га јасно разликују од дозвољеног понашања утврђује суд имајући у виду све објективне и субјективне околности као и специфичне околности сваког конкретног случаја.

И по оцени Врховног суда, испољено понашање тужиле-противтужене према туженом-противтужиоцу у СМС порукама које је она размењивала са туженим-противтужиоцем представља вршење психичког насиља које код туженог-противтужиоца изазива осећај угрожености и нелагодности. Понашање тужиле-противтужене одступа од уобичајеног понашања у међусобним односима чланова породице, па имајући у виду све околности конкретног случаја изрицање ове мере заштите од насиља у породици неопходно је како би се туженом-противтужиоцу пружила заштита и обезбедио мир и спокојство за одређени временски период и као таква представља адекватну меру заштите од насиља у породици утврђеној врсти и обиму насиља. Законом предвиђене мере заштите нису само казна за учиниоца насиља у породици, већ оне имају превентивно дејство јер опомињу и упозоравају учиниоца на то какве га законске последице очекују за случај да убудуће понови своје дело, па као такве делују у циљу спречавања понављања насилничког понашања. И по оцени надлежног органа старатељства изречена мера заштите од насиља у породици у конкретном случају оцењена сврсисходно, како би могла остварити свој циљ на плану превенције, како посебне тако и опште, а њихов крајњи циљ је заштита породице као основне и најзначајније заједнице људског друштва, како породице као целине тако и сваког њеног члана појединачно.

Нису основани наводи у ревизији тужиле-противтужене да нижестепени судови изједначавају насилника и жртву и релативизију понашање и претње које упућује

тужени-противтужилац, па жртва постаје уједно и насилник, имајући у виду чињеницу да су тужиљи-противтуженој изречене најблаже мере заштите од насиља у породици, за понашање које одступа од уобичајеног понашања.

Са изнетих разлога, сагласно одредби члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић